

lukkede fra at blive ved at høre til Danmark som Statsborgere. Hvis der er Rimelighed i, at de bevarer deres Statsborgerret, kan det ved kgl. Resolution bevilges; man behøver end ikke at have dem opført paa de aarlige Love om Indfødsrets Meddelelse. „Den, som har aftjent dansk Værnepligt eller opholdt sig i Danmark for sin Uddannelses Skyld eller i øvrigt under Forhold, som tyder paa Samhørighed med Danmark, anses ved Anvendelsen af denne Paragraf at have boet i Danmark.“ Det forekommer mig, at man netop ved disse Bestemmelser har taget alle de Hensyn, som rettelig bør tages til saadanne Personer, hvis Samhørighed med Danmark er fjernere, men som dog alligevel ønsker at komme i nærmere Samhørighed med Danmark, at bevare deres Forbindelse med Danmark og blive Statsborgere. De kan i visse Tilfælde blive det ved kgl. Resolution, i andre Tilfælde faar de dansk Statsborgerret under de særlige Forhold, som er omtalt i Lovforslagets § 6, 2det Stykke. Den gamle Bestemmelse, vi havde i Loven af 1898 om, at en dansk Mand, der i 10 Aar uafbrudt boede i Udlandet, tabte sin Indfødsret, skal efter Lovforslaget ikke gælde mere. Denne Bestemmelse havde sine Ubehageligheder, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at vedkommende var jo ikke afskaaret fra at bevare sin danske Indfødsret. Han kunde ved en Henvendelse paa vedkommende danske Gesandtskab eller Konsulatskontor hvert 10de Aar faa sin Samhørighed med Danmark fornyet ved en ganske simpel Erklæring. Nu er imidlertid hele Bestemmelsen bortfalden og faar derfor ingen praktisk Betydning mere, idet §§ 7 og 8 i Loven af 1898 er bortfaldne.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) var, syntes jeg at forstaa, af den Opfattelse, at det dog var et Spørgsmaal, om man ikke i visse Tilfælde skulde have Adgang til at udelukke fremmede Kvinder, som giftede sig med danske Statsborgere, fra uden videre at blive naturaliseret, og det ærede Medlem anførte nogle Eksempler fra Tyskland paa, at man havde faaet Personer ind i Landet — som man ugerne saa var kommet ind i Landet — derved, at de havde indgaaet Skinægteskab, og Tyskland havde saa paa Grund af den tyske Indfødsretslov været nødt til at anerkende dem. Jeg tror nu, det vilde være overmaade vanskeligt at skelne mellem de forskellige Kategorier af Mennesker, som her er Tale om kunde komme ind i Landet,

ved at udelukke nogle, som man syntes mindre godt om, men lade andre slippe igennem Skærsilden. Jeg tror indtil videre, at det Forhold, vi hidtil har opretholdt, ikke har voldt Vanskelighed og maa anses for at være det mest praktiske for os. Det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) gjorde en Indvending imod Lovforslagets § 4, i hvilken der jo kort og godt staaar nogle faa Ord om, at man ogsaa kan faa Indfødsret paa anden Maade, end i denne Lov er bestemt, idet man ved ganske simpel Lovgivning her i Landet kan opnaa Indfødsret; og nu vilde det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle), at der i selve denne Lov, som jo maa kaldes en Slags Grundlov for Indfødsrets Meddelelse, skulde staaa noget om, hvorledes man kunde faa Indfødsret ved særlig Lov. Det staaar der ogsaa i den norske og den svenske Lovs § 5, og der er naturligvis ikke noget i Vejen for, at man kunde indføre nogle Bestemmelser derom i en Lov som denne; men jeg vilde dog anse det for meget upraktisk at give detaillerede Bestemmelser om, hvilke Regler vi opstillede for at give Indfødsret. Jeg tror, det er langt bedre at have det, som vi har det, at vi administrativt selv opstiller disse Regler, saa er vi Herrer over til enhver Tid at kunne skønne i de enkelte Tilfælde, hvorvidt vedkommende er berettiget til at faa Naturalisation. Jeg tror ikke, at det vil volde Udlændinge nogen Vanskelighed at faa en Ansøgning om Indfødsrets Meddelelse skrevet, og jeg kan ikke se, at disse Bestemmelser, de har i Norge og Sverige, i og for sig kunde være nogen særlig Vejledning for de paagældende i de to Lande, naar de søger Indfødsret. Forholdet er i Almindelighed dette, at Indfødsretsansøgninger i Danmark skal indgives paa Skemaer, som kan faas rundt omkring paa de kommunale Kontorer og paa Retskontorer, og disse Skemaer indeholder meget fyldige Oplysninger om, hvilke Papirer Ansøgerne skal stille med, for at man kan have de nødvendige Oplysninger om deres Forhold. Vi har jo forskellige Regler at gaa efter; vi har nogle mildere Regler i Henhold til gældende Aftaler med Sverige og Norge, end vi f. Eks. retter os efter, naar Talen er om at give andre Landes Statsborgere Adgang til at faa dansk Statsborgerret. Jeg vil som sagt fraraade at give § 4 et andet Indhold, end her er angivet. Jeg tror ikke, der gives noget Eksempel paa, at de Oplysninger, der skal tilvejebringes for at faa Indfødsret, er vanskeligere tilgængelige for dem, der vil søge Ind-